

TRĂIAU ODATĂ O BABĂ ȘI UN MOȘNEAG ȘI AMÂNDOI ERAU TARE SĂRACI. BABA AVEA O GĂINUȘĂ, IAR MOȘNEAGUL UN COCOȘ. GĂINA BABEI SE OUA DE CÂTE DOUĂ ORI PE ZI, ASTFEL CĂ BABA MÂNCA O MULȚIME DE OUĂ, IAR MOȘNEAGULUI NU-I DA NICIUNUL.

— MĂI BABĂ, IA DĂ-MI ȘI MIE NIȘTE OUĂ, CA SĂ-MI PRIND POFTA MĂCAR! I-A SPUS MOȘNEAGUL ÎNTR-O DIMINEAȚĂ.

— DAR CUM NU! DACĂ AI POFTĂ DE OUĂ, BATE-ȚI COCOȘUL SĂ FACĂ OUĂ. EU AȘA AM BĂTUT GĂINA ȘI UITE CE MULTE OUĂ FACE ACUM! A ZIS BABA CARE ERA FOARTE ZGÂRCITĂ.

A UMBLAT EL PE DRUMURI, BEZMETIC ȘI, LA UN MOMENT DAT NUMAI CE A DAT LA O MARGINE DE DRUM PESTE O PUNGUȚĂ CARE AVEA DOI BANI. CUM A GĂSIT-O, A LUAT-O ÎN CIOC ȘI S-A ÎNTORS CU DÂNSA CĂTRE CASA MOȘNEAGULUI. CUM MERGEA EL ȚANȚOȘ, S-A ÎNTÂLNIT CU O TRĂSURĂ ÎN CARE SE AFLA UN BOIER. BOIERUL S-A UITAT CURIOS LA COCOȘ, A VĂZUT ÎN CIOC PUNGUȚA ȘI A STRIGAT CĂTRE VIZITIU:
– MĂI! IA COBOARĂ ȘI VEZI CE ARE COCOȘUL ACELA ÎN PLISC!

